

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.1.2021 r.
COM(2021) 1 final

ANNEXES 1 to 2

ZAŁĄCZNIKI

do

wniosku dotyczącego DECYZJI RADY

**w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na posiedzeniach Rady i
Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego**

ZAŁĄCZNIK I

Stanowisko, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Rady i Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego

1. ZASADY

W ramach posiedzeń Rady i Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego Unia:

- a) Działa zgodnie z art. 192 i art. 145 Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza (UNCLOS) z dnia 10 grudnia 1982 r. oraz zgodnie z obowiązkiem ochrony i zachowania środowiska morskiego. Ten nadrzędna odpowiedzialność obejmuje obowiązki w zakresie zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska morskiego z jakiegokolwiek źródła oraz jego zmniejszania i kontrolowania, monitorowania zagrożeń lub skutków zanieczyszczenia oraz oceny potencjalnych skutków działań podlegających jurysdykcji i kontroli państw-stron, które mogą spowodować znaczne zanieczyszczenie lub znaczące i szkodliwe zmiany w środowisku morskim (art. 194, 204 i 206). W szczególności państwa-strony muszą wprowadzić środki w celu ochrony i zachowania rzadkich lub wrażliwych ekosystemów. Zgodnie z art. 196 ust. 1 i art. 209 muszą one również zapobiegać zanieczyszczeniom pochodzącym z wykorzystania technologii znajdujących się pod ich jurysdykcją lub kontrolą, ograniczać je i kontrolować, w tym w odniesieniu do działalności na obszarze prowadzonej przez statki, instalacje, konstrukcje i inne urządzenia pływające pod ich banderą lub podlegające ich rejestrowi, lub działające pod ich nadzorem. Zgodnie z art. 145 państwa, za pośrednictwem Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego, przyjmują odpowiednie zasady, przepisy i procedury w celu ochrony i zachowania zasobów naturalnych obszaru oraz zapobiegania wyrządzaniu szkody florze i faunie środowiska morskiego.
- b) Działa zgodnie z art. 191 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), który stanowi, że polityka Unii w dziedzinie środowiska oparta jest na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”. W tym kontekście UE powinna opowiadać się za tym, by minerały morskie na obszarze międzynarodowego dna morskiego nie mogą być eksploatowane, zanim zostaną wystarczająco zbadane skutki górnictwa głębokomorskiego dla środowiska morskiego, różnorodności biologicznej i działalności człowieka, zagrożenia zostaną zrozumiane, a technologie i praktyki operacyjne nie będą w stanie wykazać żadnych poważnych szkód dla środowiska, zgodnie z zasadą ostrożności.
- c) Dąży do spójności i synergii z podejściem ekosystemowym określonym w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa; w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającej ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej), art. 3 ust. 4 i 5 i art. 10 oraz załączniki I i VI; w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich, art. 5;
- d) Aktywnie uczestniczy w dyskusjach w celu zapewnienia, by kodeks górniczy Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego był solidny, zgodny

z międzynarodowymi zasadami i zobowiązaniami, a także zawierał rygorystyczne i możliwe do wyegzekwowania normy środowiskowe, które są regularnie aktualizowane z uwzględnieniem najnowszych dostępnych danych naukowych i technologii, w tym potrzeby przestrzegania podejścia ostrożnościowego i przeprowadzania wcześniejszych ocen oddziaływania na środowisko, które są zgodne z procedurami i wytycznymi Programu Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska (UNEP)¹.

- e) Zapewnia, by przepisy dotyczące wydobywania zasobów mineralnych na obszarze były zgodne z prawem międzynarodowym, a w szczególności z postanowieniami UNCLOS i międzynarodowego prawa zwyczajowego.
- f) Broni stanowiska Unii popierającego cele Europejskiego Zielonego Ładu i zielone przyrzeczenie o „nieszkodzeniu” oraz ambicję Unii Europejskiej, by stać się światowym liderem w zakresie zachowania i ochrony naszego środowiska, w tym mórz i oceanów.
- g) Propaguje rozwój wiedzy naukowej na temat oddziaływania na środowisko oraz jej uwzględnienie w kodeksie górniczym Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego.
- h) Dąży do tego, by wcześniejsza ocena ryzyka dla środowiska była zgodna z najwyższymi standardami i podlegała rzetelnej ocenie.

2. KIERUNKI DZIAŁANIA

Biorąc pod uwagę ograniczenia wiedzy naukowej i obawy dotyczące nieuniknionych i prawdopodobnie nieodwracalnych skutków dla różnorodności biologicznej i klimatu, kluczowe znaczenie ma zapewnienie, by stanowisko Unii w sprawie górnictwa głębokomorskiego było w pełni zgodne ze zobowiązaniem Unii Europejskiej na rzecz zrównoważonego rozwoju i opierało się na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej, stosowaniu zasady ostrożności i podejściu ekosystemowym.

¹ https://elaw.org/system/files/unep.EIA_.guidelines.and_.principles.pdf

ZAŁĄCZNIK II

Coroczne doprecyzowania stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii na posiedzeniach Rady i Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego

Przed każdym posiedzeniem Rady lub Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego należy podjąć niezbędne kroki, aby stanowisko wyrażone w imieniu Unii uwzględniało najnowsze dostępne informacje naukowe i inne istotne dostępne informacje, zgodnie z zasadami i kierunkami działania określonymi w załączniku I.

W tym celu i w oparciu o wspomniane informacje Komisja przekazuje Radzie lub jej organom przygotowawczym w odpowiednim terminie przed każdym posiedzeniem Rady lub Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego pisemny dokument zawierający szczegółowe określenie stanowiska Unii do dyskusji i w celu zatwierdzenia szczegółów stanowiska, które ma być przedstawione w imieniu Unii.

Jeżeli podczas posiedzenia Rady lub Zgromadzenia Międzynarodowej Organizacji Dna Morskiego, w tym na miejscu, nie jest możliwe osiągnięcie porozumienia, kwestię tę przekazuje się Radzie lub jej organom przygotowawczym, tak aby stanowisko Unii uwzględniało nowe elementy.